Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **REGULAMENTUL (CE) NR. 1467/97 AL CONSILIULUI**

din 7 iulie 1997

privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv

(JO L 209, 2.8.1997, p. 6)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul (CE) nr. 1056/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005	L 174	5	7.7.2005
►**M2**	Regulamentul (UE) nr. 1177/2011 al Consiliului din 8 noiembrie 2011	L 306	33	23.11.2011

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 1467/97 AL CONSILIULUI

din 7 iulie 1997

privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere ►M2 Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ◄, în special ►M2 articolul 126 alineatul (14) al doilea paragraf ◄,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Institutului Monetar European,

(1) întrucât este necesară accelerarea și clarificarea procedurii de deficit excesiv prevăzute la ►M2 articolul 126 din TFUE ◄ pentru a descuraja deficitele publice centrale excesive și, dacă ele apar, pentru a determina corectarea lor promptă; întrucât dispozițiile prezentului regulament, care sunt o consecință a celor de mai sus și adoptate în cadrul ►M2 articolului 126 alineatul (14) al doilea paragraf ◄, constituie împreună cu cele ale Protocolului (nr. 5) la tratat un nou set integrat de reguli pentru aplicarea ►M2 articolului 126 ◄;

(2) întrucât Pactul de stabilitate și creștere are la bază obiectivul finanțelor publice sănătoase ca mijloc de întărire a condițiilor propice pentru stabilitatea prețurilor și pentru creșterea puternică și susținută, care conduce la crearea de locuri de muncă;

(3) întrucât Pactul de stabilitate și creștere constă în prezentul regulament, Regulamentul (CE) nr. 1466/97 ([3]) al Consiliului care are drept scop consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare, precum și supravegherea și coordonarea politicilor economice și Rezoluția Consiliului din 17 iunie 1997 privind Pactul de stabilitate și creștere ([4]) în care, în conformitate cu articolul D din Tratatul privind Uniunea Europeană, se emit orientări generale politice ferme în vederea aplicării Pactului de stabilitate și creștere în mod riguros și rapid și în special pentru aderarea la obiectivul pe termen mediu privind o poziție bugetară aproape de echilibru sau excedent la care s-au angajat toate statele membre și pentru a adopta măsurile corective bugetare pe care le consideră necesare pentru a îndeplini obiectivele programelor de stabilitate și convergență ori de câte ori dețin informații care indică o discrepanță reală sau prevăzută față de obiectivul bugetar pe termen mediu;

([1]) JO C 368, 6.12.1996, p. 12.
([2]) JO C 380, 16.12.1996, p. 29.
([3]) JO L 209, 2.8.1997, p. 1.
([4]) JO C 236, 2.8.1997, p. 1.

▼B

(4) întrucât în etapa a treia a Uniunii Economice şi Monetare (UEM), statelor membre le revine, în conformitate cu ►M2 articolul 126 din TFUE ◄,]n mod clar obligaţia să evite deficitele publice excesive; întrucât în articolul 5 al Protocolului (nr. 11) la tratat, ►M2 alineatele (1), (9) şi (11) din articolul 126 ◄ nu se aplică Regatului Unit dacă acesta nu aderă la etapa a treia; întrucât obligaţia din articolul ►M1 116 ◄ alineatul (4) de a se strădui să evite deficitele excesive continuă să se aplice Regatului Unit;

(5) întrucât Danemarca, referindu-se la alineatul (1) al Protocolului (Nr. 12) din tratat, a notificat în contextul deciziei de la Edinburgh din 12 decembrie 1992 că nu va participa la a treia etapă; întrucât, în consecinţă, conform alineatului (2) al respectivului Protocol, ►M2 alineatele (9) şi (11) ale articolului 126 ◄ nu se aplică Danemarcei;

(6) întrucât în etapa a treia a UEM statele membre continuă să răspundă pentru politicile bugetare naţionale sub rezerva dispoziţiilor tratatului; întrucât statele membre iau măsurile necesare pentru a-şi respecta răspunderile în conformitate cu dispoziţiile tratatului;

(7) întrucât aderarea la obiectivul pe termen mediu al poziţiilor bugetare apropiate de echilibru sau în excedent, la care au subscris toate statele membre, contribuie la crearea condiţiilor potrivite pentru stabilitatea preţurilor şi pentru o creştere susţinută, care conduce la crearea de locuri de muncă în toate statele membre şi care le va permite să facă faţă fluctuaţiilor ciclice normale, păstrând deficitul public în limitele valorii de referinţă de 3 % din PIB;

(8) întrucât, pentru ca UEM să funcţioneze adecvat, este necesar ca convergenţa performanţelor economice şi bugetare ale statelor care au adoptat moneda unică, denumite mai jos „state membre participante”, să se dovedească stabilă şi durabilă; întrucât disciplina bugetară este necesară în etapa a treia a UEM pentru a proteja stabilitatea preţurilor;

(9) întrucât, în conformitate cu articolul 109k alineatul (3), dispoziţiile ►M2 articolului 126 alineatele (9) şi (11) ◄ se aplică numai statelor membre participante;

(10) întrucât este necesar să se definească conceptul de excedent excepţional şi temporar peste valoarea de referinţă, aşa cum se menţionează la ►M2 articolul 126 alineatul (2) litera (a) ◄; întrucât Consiliul, în acest context, *inter alia*, trebuie să ţină seama de previziunile bugetare multianuale furnizate de Comisie;

▼B

(11) întrucât un raport al Comisiei în conformitate cu ►M2 articolul 126 alineatul (3) ◄ trebuie să ia în considerare și dacă deficitul public depășește cheltuielile de investiții publice și să țină cont de alți factori relevanți, inclusiv de pozițiile bugetare și economice pe termen mediu ale statelor membre;

(12) întrucât există necesitatea de a se stabili termene limită pentru aplicarea procedurii deficitului excesiv spre a se asigura aplicarea sa rapidă și eficientă; întrucât este necesar, în acest context, să se țină seama de faptul că anul bugetar al Regatului Unit nu coincide cu anul calendaristic;

(13) întrucât există necesitatea de a se preciza modalitatea în care ar putea fi impuse sancțiunile prevăzute la ►M2 articolul 126 ◄ pentru a se asigura aplicarea eficientă a procedurii deficitului excesiv;

(14) întrucât monitorizarea întărită prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului și monitorizarea de către Comisie a pozițiilor bugetare conform ►M2 alineatului (2) al articolului 126 ◄ urmează să faciliteze aplicarea eficientă și rapidă a procedurii deficitului excesiv;

(15) întrucât, în lumina celor de mai sus, în cazul în care un stat membru participant nu ia măsuri eficiente pentru a corecta deficitul excesiv, o perioadă totală maximă de zece luni de la data de raportare a cifrelor ce indică existența unui deficit excesiv până la decizia de impunere de sancțiuni, dacă este necesară, pare atât fezabilă cât și adecvată pentru a se exercita presiuni asupra statelor membre participante interesate de luarea unor asemenea măsuri; în această eventualitate și dacă procedura începe în martie, sancțiunile ar putea fi impuse în cursul anului calendaristic în care a fost inițiată procedura;

(16) întrucât recomandarea Consiliului pentru corectarea unui deficit excesiv sau a etapelor ulterioare din cadrul procedurii deficitului excesiv ar fi trebuit anticipată de statele membre respective care ar fi primit la timp un avertisment; întrucât gravitatea existenței unui deficit excesiv în etapa a treia ar reclama acțiuni urgente din partea tuturor celor implicați;

(17) întrucât este adecvat ca procedura deficitului excesiv să fie suspendată dacă statul membru respectiv ia măsuri adecvate ca reacție la o recomandare făcută în cadrul ►M2 articolului 126 alineatul (7) ◄ sau la o notificare emisă conform ►M2 articolului 126 alineatul (9) ◄, spre a încuraja statele membre să acționeze în consecință; întrucât perioada de timp în care procedura este suspendată nu trebuie inclusă în perioada maximă de 10 luni între data raportului care indică existența unui deficit excesiv și impunerea de sancțiuni; întrucât este adecvat a se relua procedura imediat dacă măsurile avute în vedere nu sunt aplicate sau dacă măsurile aplicate se dovedesc inadecvate;

▼B

(18) întrucât pentru a asigura ca procedura deficitului excesiv să aibă un efect suficient de descurajant, trebuie solicitat un depozit cu dobânda zero de o valoare corespunzătoare din partea respectivului stat membru participant ori de câte ori Consiliul decide să impună o sancțiune;

(19) întrucât definirea sancțiunilor la o scară prestabilită duce la certitudine juridică; întrucât este adecvat ca valoarea depozitului să fie în raport cu PIB-ul statului membru participant respectiv;

(20) întrucât ori de câte ori impunerea unui depozit cu dobândă zero nu determină statul membru participant respectiv să corecteze deficitul excesiv în timp util, este adecvat să se intensifice sancțiunile; întrucât atunci se recomandă ca depozitul să fie transformat într-o amendă;

(21) întrucât adoptarea de măsuri adecvate din partea respectivului stat membru participant în vederea corectării deficitului excesiv reprezintă primul pas spre ridicarea sancțiunilor; întrucât progresul semnificativ în corectarea deficitului excesiv ar permite ridicarea sancțiunilor în conformitate cu alineatul (12) al ►M2 alineatul (12) al articolului 126 ◄; întrucât ridicarea tuturor sancțiunilor restante trebuie să aibă loc numai odată ce deficitul excesiv a fost corectat în întregime;

(22) întrucât Regulamentul (CE) nr. 3605/93 al Consiliului din 22 noiembrie 1993 privind aplicarea Protocolului privind procedura deficitului excesiv anexat Tratatului de instituire a Comunității Europene [1] conține norme amănunțite pentru raportarea datelor bugetare de către statele membre;

(23) întrucât, conform articolului ►M1 117 ◄ alineatul (8), atunci când tratatul prevede un rol consultativ pentru Banca Centrală Europeană (BCE), trimiterile la BCE se citesc ca trimiteri la Institutul Monetar European înainte de înființarea BCE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

SECȚIUNEA 1

DEFINIȚII ȘI EVALUĂRI

▼M2

Articolul 1

(1) Prezentul regulament stabilește dispozițiile privind accelerarea și clarificarea procedurii deficitului excesiv. Obiectul procedurii deficitului excesiv îl reprezintă descurajarea deficitelor publice excesive și, în situația în care acestea se produc, stimularea corectării lor prompte; respectarea disciplinei bugetare este examinată pe baza criteriului deficitului public și a criteriului datoriei publice.

[1] JO L 332, 31.12.1993, p. 7.

▼M2

(2) În sensul prezentului regulament, „state membre participante” înseamnă acele state membre a căror monedă este euro.

▼B

Articolul 2

▼M2

(1) Deficitul public excesiv care depășește valoarea de referință se consideră a fi excepțional în conformitate cu articolul 126 alineatul (2) litera (a) a doua liniuță din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) atunci când își are originea într-un eveniment neobișnuit aflat în afara controlului respectivului stat membru și cu o influență majoră asupra poziției financiare a administrației publice sau atunci când acesta rezultă dintr-o recesiune economică gravă.

▼B

De asemenea, excesul peste valoarea de referință se consideră temporar dacă previziunile bugetare furnizate de Comisie indică faptul că deficitul va scădea sub valoarea de referință după terminarea evenimentului neobișnuit sau a recesiunii economice grave.

▼M2

(1a) Atunci când raportul dintre datoria publică și produsul intern brut (PIB) depășește valoarea de referință, se consideră că acesta scade suficient și se apropie de valoarea de referință într-un ritm satisfăcător, în conformitate cu articolul 126 alineatul (2) litera (b) din TFUE, în cazul în care diferența față de valoarea de referință a scăzut în cei trei ani precedenți într-un ritm mediu de o douăzecime pe an ca valoare de referință, pe baza evoluțiilor înregistrate în ultimii trei ani pentru care sunt disponibile date.

Cerința privind criteriul datoriei se consideră a fi îndeplinită și dacă previziunile bugetare prezentate de Comisie indică faptul că reducerea necesară a diferenței va avea loc în decursul perioadei de trei ani care cuprinde cei doi ani următori ultimului an pentru care sunt disponibile date. În cazul unui stat membru care face obiectul unei proceduri de deficit excesiv la 8 noiembrie 2011 și, pentru o perioadă de trei ani de la corectarea deficitului excesiv, cerința privind criteriul datoriei se consideră a fi îndeplinită dacă statul membru în cauză înregistrează suficiente progrese în vederea îndeplinirii criteriului respectiv, acest lucru reieșind din avizul adoptat de Consiliu cu privire la programul de stabilitate sau la programul de convergență al statului respectiv.

La aplicarea acestei valori de referință pentru ajustarea ponderii datoriei, se ține seama de influența ciclului economic asupra ritmului de reducere a datoriei.

▼M1

(2) Atunci când evaluează și decid în conformitate cu ►M2 articolul 126 alineatele (3)-(6) din TFUE ◄ asupra existenței unui deficit excesiv, Comisia și Consiliul pot considera drept excepțional un excedent peste valoarea de referință ce rezultă dintr-o recesiune economică gravă în sensul ►M2 articolului 126 alineatul (2) litera (c) a doua liniuță ◄ în cazul în care excedentul peste valoarea de referință rezultă dintr-o rată anuală negativă de creștere a PIB-ului sau dintr-o pierdere acumulată de producție pe durata unei perioade prelungite de creștere anuală negativă foarte mică a PIB-ului în raport cu potențialul acestuia.

▼M2

(3) La elaborarea raportului în temeiul articolului 126 alineatul (3) din TFUE, Comisia ia în considerare toți factorii relevanți, conform prevederilor articolului respectiv, în măsura în care aceștia influențează semnificativ evaluarea respectării criteriilor privind deficitul și datoria de către statul membru în cauză. Raportul reflectă în mod corespunzător:

(a) evoluțiile poziției economice pe termen mediu, în special potențialul de creștere, inclusiv diferitele contribuții aduse de forța de muncă, de acumularea de capital și de productivitatea totală a factorilor, tendințele ciclice și poziția netă a economiilor sectorului privat;

(b) evoluțiile pozițiilor bugetare pe termen mediu, în special situația ajustărilor în vederea atingerii obiectivului bugetar pe termen mediu, nivelul soldului primar și evoluția cheltuielilor primare, atât cheltuieli curente, cât și cheltuielile de capital, implementarea politicilor în contextul prevenirii și corectării dezechilibrelor macroeconomice excesive, implementarea politicilor în contextul strategiei comune de creștere economică a Uniunii Europene și calitatea generală a finanțelor publice, în special eficacitatea cadrelor bugetare naționale;

(c) evoluțiile poziției datoriei publice pe termen mediu, dinamica și sustenabilitatea acesteia, în special factorii de risc, inclusiv structura scadențelor și moneda în care este exprimată datoria, ajustarea stoc-flux și componența acesteia, rezervele acumulate și alte active financiare; garanțiile, în principal cele legate de sectorul financiar; și orice datorii implicite legate de îmbătrânirea populației și de datoria privată, în măsura în care aceasta poate reprezenta o datorie contingentă implicită pentru guvern.

Comisia ține seama în mod adecvat și explicit de orice alți factori care, în opinia statului membru în cauză, sunt relevanți pentru evaluarea globală a respectării criteriilor privind deficitul și datoria și pe care statul membru i-a prezentat Consiliului și Comisiei. În acest context, o atenție specială va fi acordată contribuțiilor financiare destinate promovării solidarității internaționale și atingerii obiectivelor de politică ale Uniunii; datoriei acumulate sub forma sprijinului bilateral și multilateral între statele membre în contextul garantării stabilității financiare; datoriei legate de operațiunile de stabilizare financiară desfășurate în situații de criză financiară severă.

(4) Consiliul și Comisia realizează o evaluare globală echilibrată a tuturor factorilor relevanți, în special a măsurii în care acești factori atenuanți sau agravanți influențează evaluarea respectării criteriului datoriei și/sau a criteriului deficitului. La evaluarea conformității pe baza criteriul deficitului, dacă ponderea datoriei publice în PIB depășește valoarea de referință, acești factori trebuie luați în considerare în etapele care conduc la decizia privind existența unui deficit excesiv conform prevederilor articolului 126 alineatele (4), (5) și (6) din TFUE, doar în cazul în care este pe deplin îndeplinită dubla condiție a principiului general conform căruia, pentru a putea lua în considerare acești factori relevanți, deficitul public trebuie să rămână apropiat de valoarea de referință, iar depășirea valorii de referință are caracter temporar.

Cu toate acestea, la evaluarea respectării criteriul privind deficitul, acești factori sunt luați în considerare în etapele care conduc la decizia privind existența unui deficit excesiv.

▼**M2**

(5) Atunci când evaluează respectarea criteriului deficitului și al datoriei și în cadrul etapelor ulterioare ale procedurii de deficit excesiv, Consiliul și Comisia țin seama în mod corespunzător de punerea în aplicare a reformelor sistemului de pensii care introduc un sistem cu mai mulți piloni, incluzând un pilon obligatoriu finanțat în totalitate, și de costul net al pilonului administrat public. În special, se iau în considerare trăsăturile sistemului general de pensii creat în urma reformei, respectiv dacă acesta promovează sustenabilitatea pe termen lung fără a crește riscurile pentru poziția bugetară pe termen mediu.

(6) În cazul în care Consiliul, hotărând în temeiul articolului 126 alineatul (6) din TFUE, decide că există un deficit excesiv într-un stat membru, Consiliul și Comisia țin seama, în cadrul etapelor procedurale ulterioare prevăzute la articolul menționat din TFUE, de factorii relevanți menționați la alineatul (3) din prezentul articol, având în vedere că aceștia influențează situația statului membru în cauză, inclusiv cele menționate la articolul 3 alineatul (5) și la articolul 5 alineatul (2) din prezentul regulament, în special atunci când se decide asupra unui termen pentru corectarea deficitului excesiv și, eventual, asupra prelungirii termenului respectiv. Cu toate acestea, nu se iau în considerare factorii relevanți pentru decizia Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (12) din TFUE privind abrogarea unor decizii sau a tuturor deciziilor sale în temeiul alineatelor (6)-(9) și a alineatului (11) de la articolul 126 din TFUE.

(7) În cazul statelor membre în care existența deficitului excesiv peste valoarea de referință reflectă implementarea unei reforme a sistemului de pensii care introduce un sistem cu mai mulți piloni, incluzând un pilon obligatoriu finanțat în totalitate, Consiliul și Comisia iau de asemenea în considerare costul reformei atunci când evaluează evoluția valorilor deficitului în cadrul procedurii deficitului excesiv, atât timp cât deficitul nu depășește semnificativ un nivel care poate fi considerat aproape de valoarea de referință, iar rata datoriei nu depășește valoarea de referință, cu condiția menținerii sustenabilității bugetare generale. Costul net se ia, de asemenea, în considerare pentru decizia Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (12) din TFUE privind abrogarea unor decizii sau a tuturor deciziilor sale în temeiul alineatelor (6)-(9) și a alineatului (11) de la articolul 126 din TFUE, dacă deficitul a scăzut semnificativ și continuu și a atins un nivel apropiat de cel al valorii de referință.

SECȚIUNEA 1A

DIALOGUL ECONOMIC

Articolul 2a

(1) Pentru a consolida dialogul între instituțiile relevante ale Uniunii, în special între Parlamentul European, Consiliu și Comisie, precum și pentru a asigura o mai mare transparență și asumare a răspunderii, comisia competentă din cadrul Parlamentului European poate invita președintele Consiliului, pe cel al Comisiei și, după caz, pe președintele Consiliului European sau pe Președintele Eurogrupului să se prezinte în fața sa pentru a discuta referitor la deciziile Consiliului adoptate în temeiul articolului 126 alineatul (6) din TFUE, a recomandărilor Consiliului adoptate în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE, a somațiilor adresate în temeiul articolului 126 alineatul (9) din TFUE și a deciziilor Consiliului adoptate în temeiul articolului 126 alineatul (11) din TFUE.

De regulă, se preconizează că recomandările și propunerile Comisiei sunt urmate de Consiliu, care își explică public poziția în caz contrar.

▼M2

Comisia competentă a Parlamentului European poate da posibilitatea statului membru vizat de astfel de decizii, recomandări sau somații să participe la un schimb de opinii.

(2) Consiliul și Comisia informează periodic Parlamentul European cu privire la aplicarea prezentului regulament.

▼B

SECȚIUNEA 2

ACCELERAREA PROCEDURII DE DEFICIT BUGETAR

Articolul 3

(1) În decurs de două săptămâni de la adoptarea de către Comisie a unui raport emis în conformitate cu ►M2 articolul 126 alineatul (3) ◄, Comitetul Economic și Financiar formulează un aviz în conformitate cu ►M2 articolul 126 alineatul (4) ◄.

▼M2

(2) Ținând pe deplin cont de avizul menționat la alineatul (1), Comisia, în cazul în care consideră că există un deficit excesiv, adresează un aviz și o propunere Consiliului în conformitate cu articolul 126 alineatele (5) și (6) din TFUE și informează Parlamentul European cu privire la aceasta.

▼M1

(3) Consiliul decide cu privire la existența unui deficit excesiv în conformitate cu ►M2 articolul 126 alineatul (6) din TFUE ◄ în decurs de patru luni de la datele de raportare prevăzute la ►M2 articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 479/2009 ◄. Atunci când decide că există un deficit excesiv, Consiliul face, în același timp, recomandări statului membru respectiv în conformitate cu ►M2 articolul 126 alineatul (7) din TFUE ◄.

▼M2

(4) Recomandarea Consiliului emisă în conformitate cu articolul 126 alineatul (7) din TFUE stabilește un termen de maximum șase luni pentru ca respectivul stat membru să întreprindă măsuri eficiente. Atunci când gravitatea situației justifică acest lucru, termenul acordat pentru a întreprinde măsuri eficiente ar putea fi stabilit la trei luni. Recomandarea Consiliului stabilește, de asemenea, un termen pentru corectarea deficitului excesiv, care trebuie să se realizeze în anul următor constatării existenței sale, cu excepția circumstanțelor speciale. În recomandarea sa, Consiliul invită statul membru să atingă obiective bugetare anuale care să permită, conform previziunilor care stau la baza recomandării, o îmbunătățire anuală minimă cu cel puțin 0,5 % din PIB, ca valoare de referință, a soldului său ajustat ciclic, din care se deduc măsurile punctuale și cele temporare, pentru a asigura corectarea deficitului excesiv până la termenul prevăzut de recomandare.

(4a) În termenul prevăzut la alineatul (4), statul membru în cauză raportează Consiliului și Comisiei cu privire la măsurile luate ca răspuns la recomandarea Consiliului emisă în conformitate cu articolul 126 alineatul (7) din TFUE. În ceea ce privește cheltuielile și veniturile publice, precum și măsurile discreționare atât pe partea de cheltuieli, cât și pe partea de venituri, raportul include obiectivele stabilite în conformitate cu recomandarea Consiliului, precum și informații cu privire la măsurile luate deja și la natura măsurilor care urmează să fie luate pentru atingerea obiectivelor. Statul membru dă publicității respectivul raport.

▼M2

(5) În cazul în care au fost întreprinse măsuri concrete în conformitate cu o recomandare emisă în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE, iar după adoptarea recomandării în cauză survin evenimente economice negative cu consecințe nefavorabile majore pentru finanțele publice, Consiliul poate decide, la recomandarea Comisiei, adoptarea unei recomandări revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE. Recomandarea revizuită, ia în considerare factorii relevanți menționați la articolul 2 alineatul (3) din prezentul regulament și, în special, poate prelungi termenul acordat pentru corectarea deficitului excesiv, în principiu cu un an. În recomandarea sa, Consiliul trebuie să evalueze existența evenimentelor economice negative și neprevăzute cu consecințe nefavorabile majore pentru finanțele publice în raport cu previziunile economice. În cazul unei recesiuni economice grave în zona euro sau în Uniune în ansamblu, Consiliul poate de asemenea să decidă, la recomandarea Comisiei, adoptarea unei recomandări revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE, cu condiția ca aceasta să nu pună în pericol sustenabilitatea bugetară pe termen mediu.

▼B

Articolul 4

▼M2

(1) Orice decizie a Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (8) din TFUE de a da publicității recomandările, atunci când constată că nu au fost întreprinse măsuri eficiente, se ia imediat după expirarea termenului stabilit în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din prezentul regulament.

(2) Pentru a stabili dacă au fost întreprinse măsuri eficiente ca urmare a recomandărilor sale făcute în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE, Consiliul își bazează decizia pe raportul prezentat de către statul membru în cauză în conformitate cu articolul 3 alineatul (4a) din prezentul regulament și pe implementarea sa, precum și pe orice alte decizii anunțate public de guvernul statului membru în cauză.

Atunci când Consiliul decide, în conformitate cu articolul 126 alineatul (8) din TFUE, că statul membru în cauză nu a întreprins măsuri eficiente, acesta informează în consecință Consiliul European.

▼M1

Articolul 5

▼M2

(1) Orice decizie a Consiliului de a soma statul membru participant să ia măsuri de reducere a deficitului în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) din TFUE se ia în termen de două luni de la decizia Consiliului adoptată în temeiul articolului 126 alineatul (8) din TFUE prin care se constată că nu s-au întreprins măsuri concrete. În somația sa, Consiliul solicită statului membru să îndeplinească obiective bugetare anuale care să permită, conform previziunilor care stau la baza somației, o îmbunătățire anuală cu cel puțin 0,5 % din PIB ca valoare de referință, a soldului său ajustat ciclic, din care se deduc măsurile *one-off* și cele temporare, pentru a garanta corectarea deficitului excesiv în termenul prevăzut în somație. Consiliul indică, de asemenea, măsurile care sprijină realizarea acestor obiective.

▼M2

(1a) În urma somației Consiliului în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) din TFUE, statul membru în cauză raportează Consiliului și Comisiei cu privire la acțiunile întreprinse ca răspuns la somația Consiliului. Raportul include obiectivele privind cheltuielile și veniturile publice și măsurile discreționare atât pe partea de cheltuieli, cât și pe partea de venituri, precum și informații referitoare la acțiunile întreprinse ca răspuns la recomandările specifice ale Consiliului, astfel încât să permită Consiliului să adopte, dacă este necesar, decizia în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din prezentul regulament. Statul membru dă publicității respectivul raport.

(2) În cazul în care au fost întreprinse măsuri concrete în conformitate cu o somație transmisă în temeiul articolului 126 alineatul (9) din TFUE, iar după adoptarea somației în cauză survin evenimente economice negative și neprevăzute cu consecințe nefavorabile majore pentru finanțele publice, Consiliul poate decide, la recomandarea Comisiei, adoptarea unei somații revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (9) din TFUE. Somația revizuită, care ia în considerare factorii relevanți menționați la articolul 2 alineatul (3) din prezentul regulament, poate prelungi în special termenul acordat pentru corectarea deficitului excesiv, în principiu cu un an. În somația sa, Consiliul trebuie să evalueze existența evenimentelor economice negative și neprevăzute cu consecințe nefavorabile majore asupra finanțelor publice în raport cu previziunile economice. În cazul unei recesiuni economice grave în zona euro sau în Uniune în ansamblu, Consiliul poate de asemenea să decidă, la recomandarea Comisiei, adoptarea unei somații revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (9) din TFUE, cu condiția ca aceasta să nu pună în pericol sustenabilitatea bugetară pe termen mediu.

Articolul 6

(1) Pentru a stabili dacă au fost întreprinse măsuri eficiente ca răspuns la somația sa adoptată în temeiul articolului 126 alineatul (9) din TFUE, Consiliul își bazează decizia pe raportul prezentat de statul membru în cauză în conformitate cu articolul 5 alineatul (1a) din prezentul regulament și pe implementarea acestuia, precum și pe orice alte decizii anunțate public de guvernul statului membru în cauză. Se ia în considerare și rezultatul misiunii de supraveghere desfășurate de Comisie în conformitate cu articolul 10a din prezentul regulament.

(2) Atunci când sunt întrunite condițiile de aplicare a articolului 126 alineatul (11) din TFUE, Consiliul impune sancțiuni în conformitate cu respectivul articol. Orice decizie în acest sens se adoptă în termen de maximum patru luni de la decizia Consiliului adoptată în temeiul articolului 126 alineatul (9) din TFUE prin care somează statele membre participante să întreprindă măsuri.

Articolul 7

În cazul în care un stat membru participant nu acționează în conformitate cu actele succesive ale Consiliului adoptate în temeiul articolului 126 alineatele (7) și (9) din TFUE, decizia Consiliului, în temeiul articolului 126 alineatul (11) din TFUE, de a impune sancțiuni se adoptă în decurs de șaisprezece luni de la datele de raportare stabilite la articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 479/2009. În cazul în care se aplică articolul 3 alineatul (5) sau articolul 5 alineatul (2) din prezentul regulament, termenul de șaisprezece luni se adaptează în consecință. În cazul unui deficit planificat în mod deliberat, pe care Consiliul îl consideră excesiv, se utilizează o procedură de urgență.

▼M2

Articolul 8

Orice decizie a Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (11) din TFUE de a înăspri sancțiunile se adoptă în termen de maxim două luni de la datele de raportare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 479/2009. Orice decizie a Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (12) din TFUE privind abrogarea unora sau a tuturor deciziilor sale se adoptă cât de curând posibil, în termen de maxim două luni de la datele de raportare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 479/2009.

▼B

SECȚIUNEA 3

SUSPENDARE ȘI MONITORIZARE

Articolul 9

(1) Procedura de deficit excesiv se suspendă:

— dacă respectivul stat membru acționează în conformitate cu recomandările făcute potrivit ►M2 articolului 126 alineatul (7) ◄;

— dacă respectivul stat membru participant acționează în conformitate cu notificările făcute potrivit ►M2 articolului 126 alineatul (9) ◄.

▼M1

(2) Perioada în care procedura este suspendată nu se include nici în perioada prevăzută la articolul 6 și nici în perioada prevăzută la articolul 7 din prezentul regulament.

(3) Ulterior expirării perioadei prevăzute la articolul 3 alineatul (4) teza introductivă și ulterior expirării perioadei prevăzute la ►M2 articolul 6 alineatul (2) ◄ din prezentul regulament, Comisia informează Consiliul în cazul în care consideră că măsurile luate par să fie suficiente pentru a garanta progresul adecvat în corectarea deficitului excesiv în termenele limită stabilite de Consiliu, cu condiția ca aceste măsuri să fie pe deplin puse în aplicare și ca evoluțiile economice să fie în conformitate cu estimările. Declarația Comisiei se face publică.

▼B

Articolul 10

▼M2

(1) Consiliul și Comisia monitorizează cu regularitate punerea în aplicare a măsurilor întreprinse:

▼B

— de către respectivul stat membru ca urmare a recomandărilor făcute conform ►M2 articolului 126 alineatul (7) ◄;

— de către respectivul stat membru participant ca urmare a notificărilor făcute conform ►M2 articolului 126 alineatul (9) ◄.

▼B

(2) Dacă un stat membru participant nu pune în aplicare măsurile sau dacă, în opinia Consiliului, măsurile se dovedesc a nu fi adecvate, Consiliul ia imediat o decizie potrivit ►M2 articolului 126 alineatul (9) ◄, respectiv ►M2 articolului 126 alineatul (11) ◄.

(3) Dacă datele reale ce rezultă din ►M2 Regulamentul (CE) nr. 479/2009 ◄ indică faptul că un deficit excesiv nu a fost corectat de către un stat membru participant în limitele de timp specificate fie în recomandările emise potrivit ►M2 articolului 126 alineatul (7) ◄, fie în notificările emise potrivit ►M2 articolului 126 alineatul (9) ◄, Consiliul ia imediat o decizie conform ►M2 articolului 126 alineatul (9) ◄ sau respectiv ►M2 articolului 126 alineatul (11) ◄.

▼M2

Articolul 10a

(1) Comisia asigură un dialog permanent cu autoritățile din statele membre în conformitate cu obiectivele prezentului regulament. În acest sens, Comisia desfășoară misiuni pentru a evalua situația economică reală din statul membru și pentru a identifica riscurile sau dificultățile legate de atingerea obiectivelor prezentului regulament.

(2) Supravegherea consolidată poate fi exercitată în cazul statelor membre care fac obiectul unor recomandări și somații emise în urma unei decizii adoptate în temeiul articolului 126 alineatul (8) sau a deciziilor adoptate în temeiul articolului 126 alineatul (11) din TFUE în vederea monitorizării la fața locului. Statele membre în cauză pun la dispoziție toate informațiile necesare pentru pregătirea și desfășurarea misiunii.

(3) În cazul în care statul membru vizat este un stat membru a cărui monedă este euro sau care participă la Acordul din 16 martie 2006 între Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre din afara zonei euro, de stabilire a procedurilor de funcționare a mecanismului cursului de schimb în etapa a treia a uniunii economice și monetare ([1]) (MCS II), Comisia poate invita reprezentanți ai Băncii Centrale Europene, după caz, să participe la misiunile de supraveghere.

(4) Comisia prezintă Consiliului un raport privind rezultatul misiunii menționate la alineatul (2) și, după caz, poate decide să dea publicității constatările sale.

(5) Atunci când organizează misiunile de supraveghere menționate la alineatul (2), Comisia transmite constatările sale provizorii statelor membre în cauză, care pot formula observații.

▼B

SECȚIUNEA 4

SANCȚIUNI

▼M2

Articolul 11

Ori de câte ori Consiliul decide să impună sancțiuni unui stat membru participant în conformitate cu articolului 126 alineatul (11) din TFUE, aplică în principiu o amendă. Consiliul poate decide completarea acestei amenzi prin aplicarea celorlalte măsuri prevăzute la articolul 126 alineatul (11) din TFUE.

([1]) JO C 73, 25.3.2006, p. 21.

▼M2

Articolul 12

(1) Cuantumul amenzii va conține o componentă fixă egală cu 0,2 % din PIB și o componentă variabilă. Componenta variabilă se ridică la o zecime din valoarea absolută a diferenței dintre soldul– ca procentaj din PIB – în anul precedent și, fie valoarea de referință pentru soldul bugetului, fie – în cazul în care nerespectarea disciplinei bugetare include criteriul datoriei – soldul bugetului ca procentaj din PIB, care ar fi trebuit să fie realizat în același an, în conformitate cu somația emisă în temeiul articolului 126 alineatul (9) din TFUE.

(2) În fiecare din anii ulteriori celui în care s-a impus amenda și până la abrogarea deciziei privind existența unui deficit excesiv, Consiliul evaluează dacă respectivul stat membru participant a întreprins măsuri eficiente ca răspuns la somația Consiliului în conformitate cu articolul 126 alineatul (9) din TFUE. În această evaluare anuală, Consiliul decide, în conformitate cu articolul 126 alineatul (11) din TFUE, înăsprirea sancțiunilor, în cazul în care statul membru participant nu s-a conformat somației Consiliului. În cazul în care Consiliul decide să impună o amendă suplimentară, aceasta va fi calculată în același mod ca și componenta variabilă a amenzii menționată la alineatul (1).

(3) Niciuna dintre amenzile menționate la alineatele (1) și (2) nu depășește 0,5 % din PIB.

_____

▼B

Articolul 14

(1) În conformitate cu ►M2 articolul 126 alineatul (12) ◄, Consiliul abrogă sancțiunile menționate la ►M2 prima și a doua liniuță ale articolului 126 alineatul (11) ◄ în funcție de semnificația progresului obținut de către respectivul stat membru participant în corectarea deficitului excesiv.

Articolul 15

Conform ►M2 articolului 126 alineatul (12) ◄, Consiliul abrogă toate sancțiunile rămase în vigoare dacă decizia privind existența unui deficit excesiv se abrogă. Amenzile impuse în conformitate cu ►M2 articolul 12 ◄ din prezentul regulament nu se rambursează respectivului stat membru participant.

▼M2

Articolul 16

Amenzile menționate la articolul 12 constituie alte venituri în înțelesul articolului 311 din TFUE și se alocă Fondului european de stabilitate financiară. De la data constituirii de către statele membre participante a unui alt mecanism de stabilitate pentru furnizarea de asistență financiară în vederea garantării stabilității zonei euro în ansamblu, amenzile respective se alocă mecanismului menționat.

▼B

SECȚIUNEA 5

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 17

În sensul prezentului regulament și pe toată durata cât Regatul Unit are un an bugetar care nu este același cu anul calendaristic, dispozițiile secțiunilor 2, 3 și 4 ale prezentului regulament se aplică Regatului Unit conform anexei.

▼M2

Articolul 17a

(1) Până la 14 decembrie 2014 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament.

Raportul evaluează, printre altele:

(a) eficacitatea regulamentului;

(b) progresele înregistrate în asigurarea unei coordonări mai strânse a politicilor economice și a unei convergențe durabile a performanțelor economice ale statelor membre, în conformitate cu TFUE.

(2) Raportul este însoțit, după caz, de o propunere de modificare a prezentului regulament.

(3) Raportul se transmite Parlamentului European și Consiliului.

▼B

Articolul 18

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 1999.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼**M1**

ANEXĂ

TERMENE APLICABILE REGATULUI UNIT

1. Pentru a asigura tratamentul egal pentru toate statele membre, atunci când adoptă decizii în cadrul secțiunilor 2, 3 și 4 din prezentul regulament, Consiliul trebuie să aibă în vedere anul bugetar diferit al Regatului Unit în vederea adoptării deciziilor referitoare la Regatul Unit într-un moment al anului său bugetar similar cu acele momente în care s-au luat sau se vor lua decizii în cazul altor state membre.

2. Dispozițiile specificate în Coloana I se înlocuiesc cu dispozițiile din Coloana II.

Coloana I	Coloana II
„de regulă, în termen de patru luni de la datele de raportare stabilite la ►**M2** articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului ◄” [articolul 3 alineatul (3)]	„de regulă, în termen de cinci luni de la sfârșitul anului bugetar în care a apărut deficitul”
„anul următor identificării sale” [articolul 3 alineatul (4)]	„anul bugetar următor identificării sale”
„de regulă, în termen de șaisprezece luni de la datele de raportare stabilite la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 3605/93” (articolul 7)	„de regulă, în termen de optsprezece luni de la sfârșitul anului bugetar în care a apărut deficitul”
„anul precedent” [articolul 12 alineatul (1)]	„anul bugetar precedent”